

[Arbejdsministeren.]

pension bliver ført ud i livet. Det må være helt naturligt, at tjenestemændene ønsker at vide noget nærmere herom først.

Det har navnlig fra venstres og de konservatives side været anført, at bestemmelsen i § 29, hvorefter tillægspensionen ikke kan føre til fradrag i folkepensionens grundbeløb, giver tillægspensionen en særstilling i forhold til private pensioner. Jeg vil gerne også her fremhæve, at jeg tror ikke, at denne særstilling vil komme til at berøre så forfærdelig mange, men nok en del, som har en lidt bedre pensionsordning. Forholdet er det, at såfremt § 29 ikke fandtes, ville tillægspensionen kunne få virkning på folkepensionens grundbeløb, såfremt den pågældende har anden pensionsindtægt, der overstiger forskellen mellem det fradragsfrie pensionsbeløb på 2.600 kr. og tillægspensionsbeløbet — forskellen vil f.eks. være 2.000 kr., når tillægspensionsbeløbet andrager 600 kr. — og tillige, hvis man har en så stor samlet indtægt, at den inklusive tillægspensionen ville føre til fradrag i folkepensionen, f.eks. for ægtepar en privat pensionsindtægt over ca. 9.000 kr. foruden en tillægspension på 600 kr. Det er altså, som jeg sagde før, en bestemmelse, som dels må betragtes som en overgangsbestemmelse, men dels også er en bestemmelse, der kun vil have betydning i forholdsvist få tilfælde. Forslaget er i øvrigt fremsat af tillægspensionsudvalget, og der var fuld enighed om en sådan bestemmelse. For øvrigt tog det jo sigte på gennemførelse af fuld folkepension og på, at dette forslag burde rumme en bestemmelse af tilsvarende indhold. Jeg kan i øvrigt oplyse, som tidligere ærede ordførere har været inde på det her i dag, at jeg har til hensigt at drøfte dette spørgsmål nærmere med socialministeren, idet jeg er klar over, at man har ønsket at få indføjet en nogenlunde tilsvarende bestemmelse i folkepensionsforslaget.

Jeg vil gerne også nævne, at der under udvalgsarbejdet er indføjet en bestemmelse i lovforslaget, der dækker den situation, at en arbejdsgiver ikke betaler de skyldige bidrag. Jeg skal ikke gå i enkeltheder, hvad dette spørgsmål angår, kun anføre, at jeg synes, vi har fundet en god løsning. I ste-

det for at skulle søge at få kravene fremmet ved konkurs eller på anden måde er lønmodtagerne nu sikret, selv om arbejdsgiverforpligtelserne ikke i alle tilfælde er opfyldt, og det må være en naturlig og rimelig ting.

Spørgsmålet om landbrugets repræsentation i repræsentantskabet har også været nævnt i debatten her; både det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, det ærede medlem hr. Henry Christensen og det ærede medlem hr. Asger Jensen har været inde på det, og jeg kender naturligvis den henvendelse, som landbrugsorganisationerne har rettet til udvalget vedrørende disse spørgsmål. Når der var en smule betænkelighed ved det, skyldes det alene det forhold, at de organisationer, man her peger på, ikke er organisationer, der beskæftiger sig med arbejdsmarkedsforhold i al almindelighed, altså ikke varetager lønmodtager- eller arbejdsgiverinteresser i forbindelse med løn- og arbejdsforhold, men er brancheorganisationer på samme måde, som Groserer-Societetet, Provinshandelskammeret, Butikshandelens Fællesråd og andre organisationer er det. Men det er klart, at det løfte, jeg har givet i udvalget vedrørende spørgsmålet om repræsentationen, har jeg også i sinde at opfylde.

Endelig vil jeg gerne sige vedrørende disse mere generelle ting, at da lovforslaget, som det nu er klart for alle, først bliver endeligt vedtaget efter den 1. marts, vil det ikke være muligt at opretholde terminen i overenskomstlovens § 5, hvorefter indbetaling fra lønmodtagere og arbejdsgivere skal ske fra 1. marts 1964. Som følge heraf og for dog at give ordningen et vist minimum af tid til at komme i gang foreslås der en beskeden udsættelse af 1 måneds varighed. Af praktiske hensyn og i samråd med hovedorganisationerne er det samtidig foreslået, at tilbageholdelse af løn og tilsvarende arbejdsgiverbidrag, for så vidt angår ugelønnede, i stedet for at ske med virkning fra den 1. april sker med virkning fra og med begyndelsen af den lønningsuge, i hvilken den 1. april 1964 falder, og det synes jeg er en praktisk og nyttig ordning.

En konsekvens af udsættelsen af lovens ikrafttræden er, at udbetalingerne af pensionerne ligeledes udsættes 1 måned. Sam-